

Dračí úlet

vtipně svižná storka

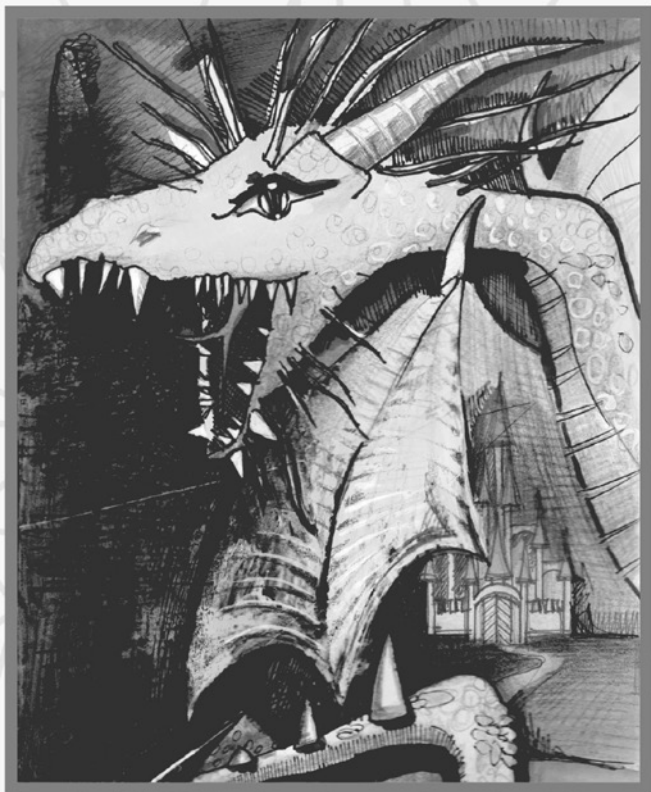
Oldřiška Ciprová
Ilustrace Lenka Němcová

bambóok

bamb**oo**k

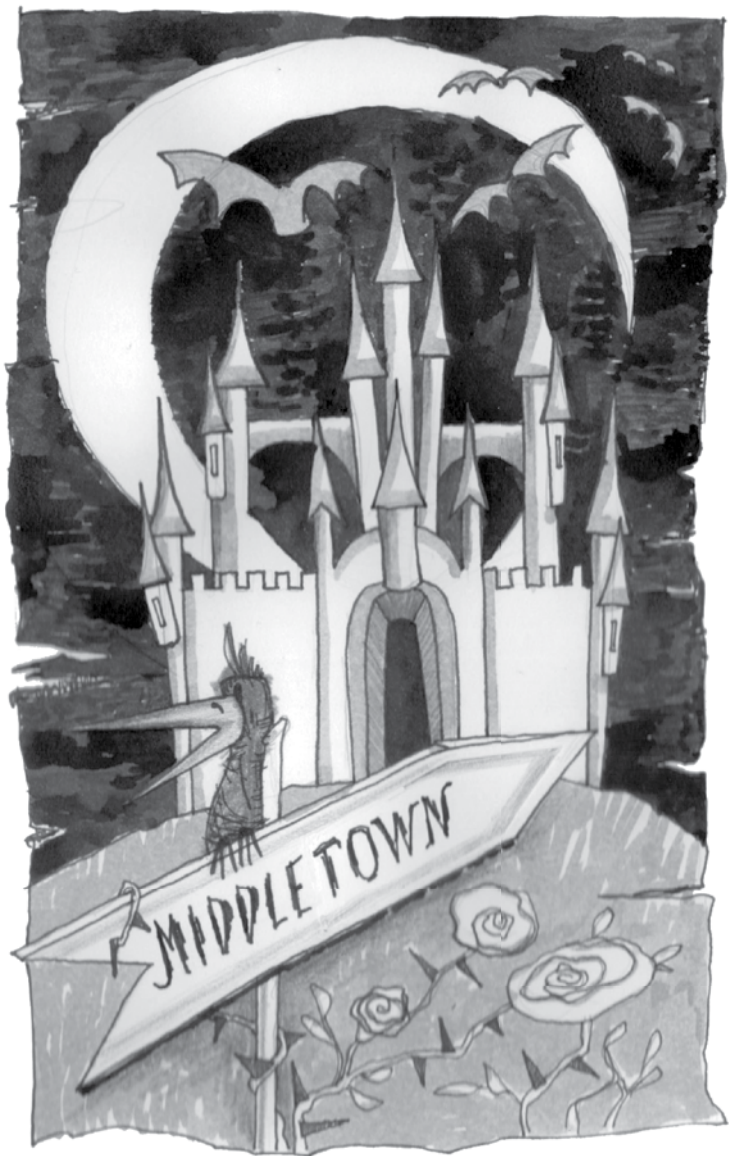
Dračí úlet

vtipně svižná storka

Oldřiška Ciprová

Ilustrace Lenka Němcová

MIDDLETOWN NA ZÁPADĚ Jinotaje není úplně velké království. Spíš je docela titěrné a pro svou bezvýznamnost nebylo nikdy zanesené do jinotajských map. Král Filomen se kvůli tomu něco navztekal, naplakal a napodplácel, ale platné mu to nebylo nic. Middletown se prostě do map nikdy nedostal. Trochu to poškozovalo tamní cestovní ruch, ale to bylo to nejmenší, co krále Filomena trápilo.

Měl totiž manželku a k ní ještě dvě dospívající dcery. Občas si myslel, že tu ženskou převahu nezvládne, a začal propadat hysterii. Jinak byl ale král Filomen mezi králi trochu raritou svou slušností. Korupci podléhal jen zřídka, jen když se prostě nedalo říct ne na výši nabízené částky.

Královna Eda manžela milovala. A oba svorně milovali své dvě dcery. Jejich dcery zase milovaly je. Zkrátka a dobře to tam bylo tak, jak to má v normální rodině vypadat. Celou tuhle idylku umocňoval fakt, že ani jedna z královských dcer nebyla ošklivá, zlá ani mírně přihlouplá. Dellorey a Solorees byly krásné, hodné a inteligentní. Povahově se sobě velmi podobaly. Snad jen starší Dellorey byla o něco sebevědomější. Ale o jaký kus svou sestru sebedůvěrou převyšovala, o takový kus se zdála Solorees krásnější.

A právě pro sebevědomou Dell král Filomen sehnal báječného ženicha. Princ Coren byl pověstný svou houževnatostí a Filomen očekával, že nový zeťák docílí toho, aby se Middletown konečně objevil na mapách.

„Už zítra přijede Coren na námluvy a ty se tváříš, jako by se tě to ani netýkalo, Dellorey,“ vyčítala své sestře Solorees a uprostřed krásného čela se jí udělala starostlivá vráska.

„Jsi ještě malá a nic nechápeš,“ zlobila se Dell. „Nechci se vdávat. A už vůbec ne, když svého nastávajícího ani neznám a v žádném případě jej nemiluji.“

„Jak můžeš někoho, kdo vypadá jako princ Coren, nemilovat? Jsi nemocná nebo slepá!“ rozčilovala se mladší princezna.

„Tak si ho vezmi sama, ty chytrá!“

„Chm, s chutí bych se provdala za Corena. Jenže on chce tvou ruku, a ne mou. Jsi krásnější a máš daleko větší věno. A navíc já mám ještě na vdávání rok času,“ posmutněla Sol.

„Máš pravdu, že jsem krásnější,“ fandila si Dellorey. „Ale věno by se snad usmlouvat dalo. A navíc je jedno, jestli ti je sedmnáct nebo osmnáct, záleží na tom, aby sis vzala někoho, koho miluješ, a samozřejmě si musíš myslet, že on miluje tebe.“

„Co záleží na tom, jestli někoho miluješ, když ten někdo vypadá jako použité koště a ve společnosti se s ním absolutně nemůžeš ukázat!?“ uchichtla se Sol, která velmi ráda hrála na tuhle strunu, protože tím sestru pokaždé nádherně vytočila.

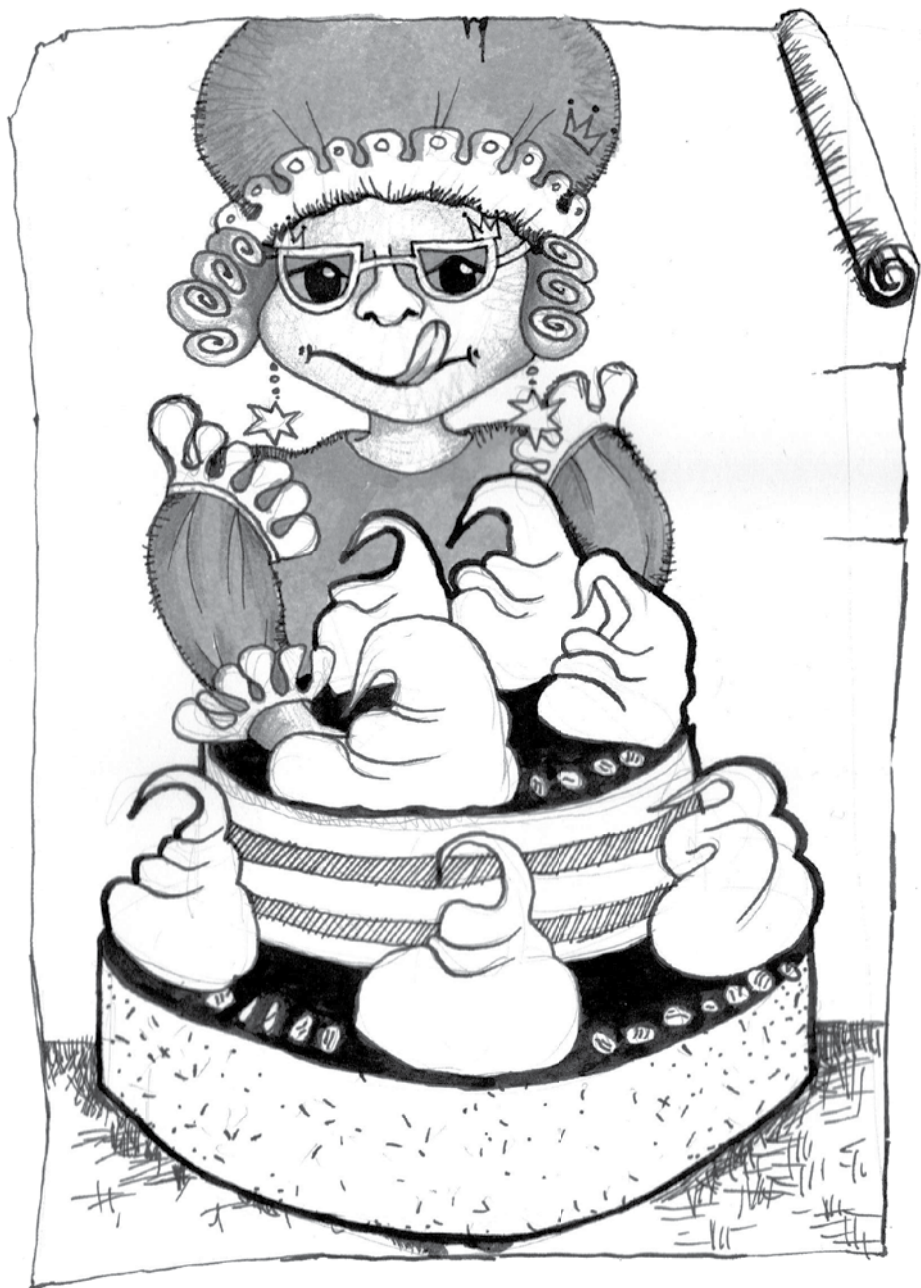
„Neber si Wogarda do úst!“

„A ty si všechno neber tak osobně. Jak můžeš vědět, že jsem mluvila o našem dvorním šaškovi?“ dělala Solorees nechápavou.

„Není to šasek, ale mocný čaroděj, abys věděla!“ bránila Wogarda Dell.

„V tom případě to dobře maskuje. Jsi zaslepená nevím čím, ale z Wogarda bude vždycky jen použité koště s rolníčkami,“ posmívala se Solorees sestře, protože dobře věděla o slabosti, kterou Dell pro Wogarda má.

„Nepodceňuj ho. Netušíš, jaké schopnosti má!“ Dell začal přeskakovat hlas do nepříjemného jekotu.

„Já ho nepodceňuji, jen vidím svět kapku realističtěji než ty.“

„Ty...!“

Z hádky je vyrušilo zaklepání na dveře.

„Jak to, že mé malé dámy ještě nespi?“ otázal se král naoko nazlobeně a vešel do komnaty.

„Vedeme důležitou diskusi, tatínku,“ pravila Solorees a zamrkala dlouhými řasami.

„Rokujete o nápadníkovi Dellinky?“ usmál se otec. „Jak se těšíš, má milá? Už zítra přijede krásný princ Coren a bude se konat zasnubní hostina. Toho jídla, co tam bude...“ upustil na chvíli Filomen od tématu a pohladil se po vypaseném břišku.

„Myslím, že je pravý čas něco ti říct, tati. Ale bylo by vhodné, kdyby přišla i maminka,“ uhladila si Dell šaty a zatvářila se důležitě.

„Dobrá, dobrá. Hned ji půjdu zavolat,“ odpověděl král trochu nakvašeně, protože tušil problémy.

Královnu našel v královské spižírně, vyjídala rozinky ze zasnubního dortu.

„Má milá, ten dort byl skoro stejně drahý jako svatební šaty. Myslíš, že je ekonomické z něj dloubat rozinky?“ zeptal se král své milované unaveně.

Eda napřed přežvýkala sousto, které předtím rychle hodila do pusy, a polkla.

„Ekonomické to jistě není, můj drahý, ale většina lidí stejně rozinky nejí, dělám vlastně svatebčanům dobrou službu.“

„V tom máš jistě pravdu, miláčku,“ povzdechl si Filomen nad manželčinou logikou. „Ale nebylo by lepší, kdybys rozinky z dortu pouze vybírala? Když do něj boříš celé ruce, trochu ho tím ničíš. Nechci ti do toho mluvit, ale zvaž to, prosím,“ namítl král ironicky a zachmuřeně pozoroval rozborcený zlatý hřeb zásnub své starší dcery.

„Ano, poslední rozinku a končím, cukroušku. Slibuji,“ odpověděla mazlivě královna Eda, prostá jakékoli empatie.

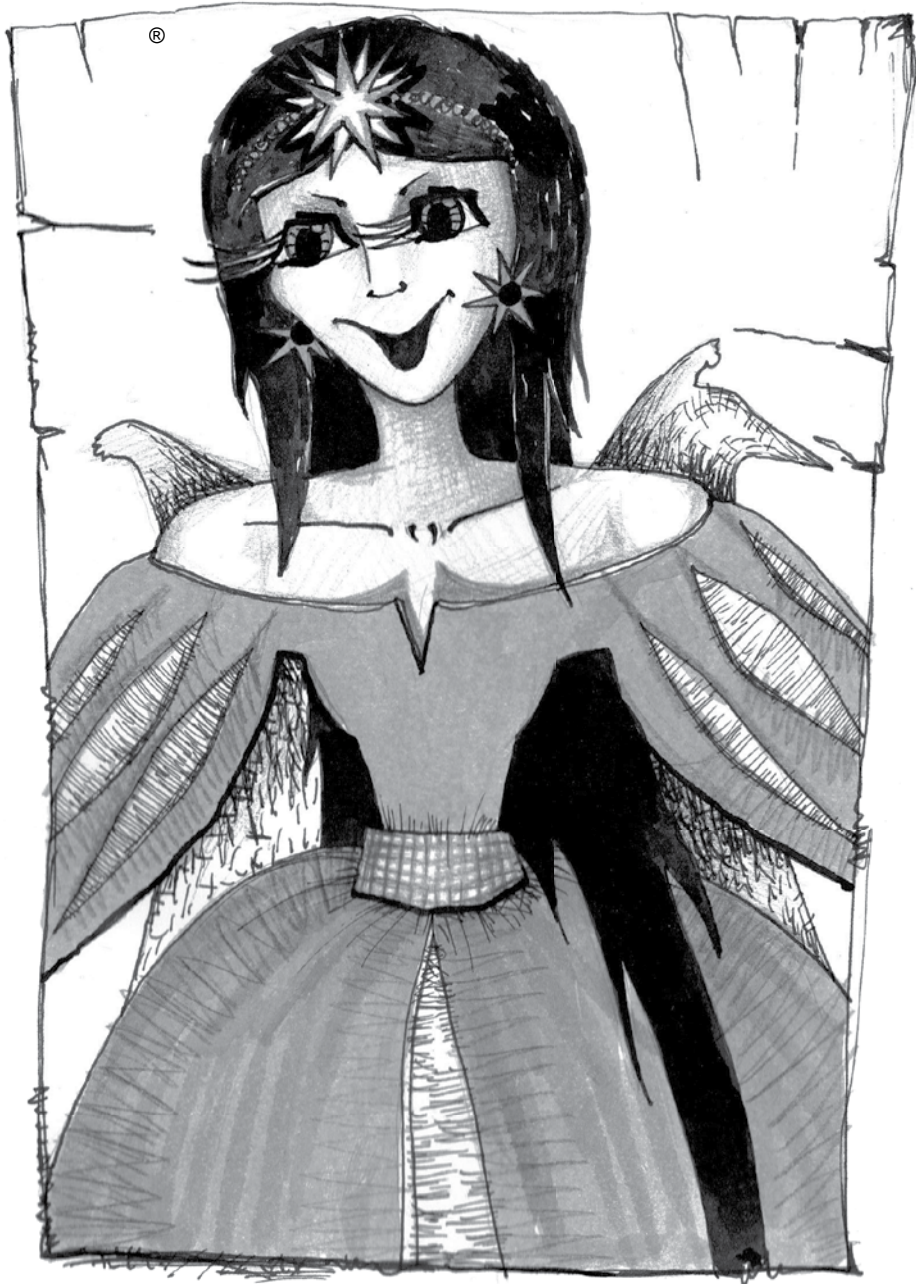
„Dobrá. Mimochodem, přišel jsem ti říct, že Dellinka nám chce něco říct. Podle jejího tónu to vypadalo, že má na srdci něco závažného.“

„Proboha. A to mi říkáš až teď?“ Královna si utřela spěšně ruce do svých nejlepších šatů a vyběhla za králem ze spíže.

Byla ještě celá udýchaná, když dorazila spolu se svým manželem do pokoje královských dcer. „Co se děje, Dellinko? Tatínek mi řekl, že se stalo něco hrozného.“

Dell se nadechovala, že začne celou situaci kulantně a obsírně vysvětlovat, jenže sestra byla rychlejší.

„Co by se stalo, nechce se vdávat!“ odfrkla Sol, která nemohla Dellory pochopit.

„Ty mlč, Soluško. Nech Dellinku, ať nám sama poví, co má na srdíčku,“ přerušil Solorees král.

„Sol má pravdu,“ vzdala to Dell a povzddechla. „Chci vám říci, že si nevezmu nafoukance, toužícího po penězích – a to Coren určitě je.“

„Zlatíčko, uklidni se. Musíš se uklidnit. Hned!“ vyjekla nervózní královna. Představa, že si Dellorey postaví hlavu, byla opravdu strašlivá, a královna měla blízko k mdlobám. „Vždyť ani prince neznáš. Viděla jsi pouze jeho obraz, a ten nám napověděl pouze tolik, že krásnějšího chlapce bys pohledala,“ snažila se královna zachránit vzniklou situaci.

„Krásnějšího možná. Ale já si ho nemůžu vzít!“ křičela Dellorey.

„A proč by sis ho asi nemohla vzít, Delli?“ řekl král nechápavě. Slova přitom cedil mezi zuby, jak se snažil potlačit podráždění. Věděl však, že i jeho trpělivost má svou mez. Sevřel ruce v pěst a čekal na odpověď.

„Protože ho nemiluji. A milovat nikdy nebudu. Mám ráda někoho jiného,“ vyhrkla princezna a strhla si šaty. Otočila se k rodičům zády a ukázala, že jí mezi lopatkami začínají růst malá, průsvitná křídla. Bylo to jako nějaké kouzlo. Královna Eda úžasem otevřela ústa dokořán, protože nikdy neměla to štěstí křídla vidět na vlastní oči. Se svou švagrovou totiž moc nevycházela. V linii middletownských princezen nárůst křídel v oblasti